

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 31Ek/385/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119241045
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119241045.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: W.. C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, XXX XX X., v konaní právne zast.: Lion Law Partners s.r.o., so sídlom Komenského 14A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36862461, proti povinnému: W.. I. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX, XXX XX K., o vymoženie 3846,25 EUR s príslušenstvom, vedená u súdneho exekútora Mgr. Pavel Mika so sídlom exekútorského úradu Dukelských hrdinov 16, 96001 Zvolen, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávneného voči výroku II. rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 31Ek/385/2019 vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 06.11.2019, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 04.03.2019 domáhal od povinného vymoženiu peňažnej pohľadávky vo výške 3846,25 EUR s prísl., na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 16C/27/2010, zo dňa 9.9.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.07.2018 a vykonateľnosť dňa 20.7.2018, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/26/2016 zo dňa 17.05.2018.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 06.11.2019 rozhodnutie, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie (výrok I.) a oprávnenému nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie nepriznal (výrok II.). Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie domáhal jej zastavenia z dôvodu zániku vymáhaného nároku. Uviedol, že dňa 31.08.2018 zaplatil istinu a úrok z omeškania uhrádzal priebežne, podľa svojich finančných možností nasledovne: dňa 19.09.2018 sumu 551 EUR, dňa 19.10.2018 sumu 295 EUR, dňa 27.11.2018 sumu 295 EUR, dňa 05.02.2019 sumu 305 EUR a dňa 09.04.2019 sumu 4104 EUR. Povinný vymáhaný nárok voči oprávnenému zaplatil dňa 09.04.2019 v čiastke 4104 EUR o čom doložil súdu potvrdenie. Oprávnený súhlasil so zastavením exekúcie v časti o vymoženie 4104 EUR a preto v tejto časti (4 104 EUR) exekútor vydal upovedomenie o zastavení exekúcie. S poukazom na ustanovenie § 61k ods. 5 Exekučného poriadku predložil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie a podanie oprávneného, ktorým si uplatnil voči oprávnenému náhradu trov právneho zastúpenia spojených s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Súdny exekútor bol toho názoru, že vzhľadom k vydanému upovedomeniu o zastavení exekúcie v časti 4 104 EUR už súd nemá rozhodovať o návrhu povinného, no je potrebné pokračovať v exekúcii na dovymoženie trov exekúcie exekútora a trov exekúcie oprávneného spojených s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, teda súd by mal vydať dodatok k povereniu na vymoženie vyššie uvedených trov oprávneného.

3/ Vyšší súdny úradník za použitia ustanovení § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 5, § 61l ods. 3, ods. 4, § 50 ods. 1, § 57 ods. 1 a § 199c ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) vec posúdil tak, že povinný splnil povinnosť plynúcu z exekučného titulu (keď uhradil sumu vymáhaného nároku 4 055,59 Eur pozostávajúcu z kapitalizovaného úroku z omeškania

vo výške 3846,25 EUR a trov exekučného konania vo výške 209,34 EUR), no až v čase keď už exekučné konanie a následne aj exekúcia prebiehala. Exekučné konanie začalo dňa 04.03.2019 a exekúcia dňa 01.04.2019. Povinný tak nárok oprávneného týkajúci sa vymoženía úroku z omeškánia a trov exekučného konania splnil v rámci exekúcie v predmetnej časti, o čom súdny exekútor po súhlase oprávneného vydal dňa 26.09.2019 Upovedomenie o zastavení exekúcie časti 4104 EUR. Na základe vyššie uvedeného vyšší súdny úradník konštatoval, že nesplnená/nevymôžená zostala časť trov súdneho exekútora, čím nenastal dôvod na zastavenie exekúcie ako celku resp. vo zvyšnej časti trov súdneho exekútora (v časti vymáhaného nároku oprávneného zastavil exekúciu súdny exekútor), a preto v zmysle § 61 ods. 3 Exekučného poriadku návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

4/ Proti rozhodnutiu bola v zákonom stanovenej lehote podaná sťažnosť oprávneného, ktorou žiadal napadnuté rozhodnutie vo výroku II. (o trovách) zrušiť a vydať dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie. Uviedol, že v rámci exekučného konania súhlasil s návrhom na zastavenie exekúcie v časti o vymoženie 4.104,- EUR a zároveň žiadal, aby mu súd priznal nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie za jeden právny úkon vo výške 96,42 EUR vrátane DPH, za ktorý má povinný doplatiť sumu 48,01 EUR. Súd uznesením žiadosť oprávneného zamietol s odôvodnením, že vo veci mal úspech povinný, nakoľko došlo k zastaveniu exekúcie v časti vymoženía nároku oprávneného ako celku vzhľadom na to, že oprávnený so zastavením exekúcie súhlasil. S rozhodnutím ani odôvodnením súdu sa oprávnený nestotožňuje. Povinný bol dlhodobo so splatením svojho dlhu v omeškani, splátky uhrádzal sporadicky, nepravidelne a v ním zvolenej výške. Nakoľko mal oprávnený k dispozícii právoplatný exekučný titul a povinný bol aj napriek tomu neustále v omeškani, bez predchádzajúcej dohody o splátkovom kalendári, oprávnený sa rozhodol vymáhať svoje nároky prostredníctvom súdneho exekútora. Exekúcia sa začala dňa 03.04.2019 vydaním upovedomenia o začatí exekúcie, pričom povinný uhradil dlžnú sumu až k 09.04.2019. V upovedomení o zastavení exekúcie EX 305EX 154/19 v časti zo dňa 26.09.2019 sám súdny exekútor uviedol, že k plneniu zo strany povinného došlo zjavne až na základe vykonaných úkonov exekučnej činnosti, pretože k plneniu zo strany povinného došlo v čase, kedy už zo strany exekútora došlo k zablokovaniu účtu povinného v banke. Vzhľadom na vyššie uvedené je nespochybniteľné, že k plneniu povinného a teda aj úspešnému vymoženiu nároku oprávneného došlo len z dôvodu podania návrhu na vykonanie exekúcie. Oprávnený zastáva názor, že nie je možné v tejto situácii aplikovať zásadu úspechu vo veci tak, ako to vo svojom odôvodnení uviedol súd. Konanie povinného v danom prípade bolo celkom zjavne účelové a k úhrade dlžnej sumy došlo výlučne z dôvodu zablokovaniu účtu v banke. K zastaveniu exekúcie v časti došlo rovnako len z dôvodu účelového konania povinného, ktorý doposiaľ neuhradil celú výšku vymáhanej sumy. V súvislosti s účelovým konaním povinného zároveň došlo k navýšeniu nákladov oprávneného, ktoré boli potrebné na účinné bránenie jeho práv a vymáhanie dlžnej sumy. Napokon nie je možné aplikovať zásadu úspechu vo veci, pokiaľ oprávnený so zastavením exekúcie v časti výslovne súhlasil, voči zastaveniu sa nespóril ani zastavenie nenamietal. Poukazujúc na § 255 ods. 1 CSP oprávnený zastáva názor, že mu v exekučnom konaní aj v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vznikol nárok na náhradu trov konania za úkony právnej služby, a preto žiada, aby súd v zmysle § 250 ods. 2 CSP zrušil výrok II uznesenia, rozhodol tak, že oprávnenému prizná nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a rozhodol o vydaní dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie pre vymoženie týchto trov.

5/ K sťažnosti oprávnenému povinný uviedol, že oprávnenému uhradil čiastku vyššiu ako bola vymáhaná pohľadávka (3 846,25 EUR) o 275,75 Eur. Vyššiu čiastku uhradil na základe nesprávneho výpočtu úroku pred tým ako sa dozvedel o exekúcii (lebo inak by uhradil len predmetnú čiastku). Túto sumu mu oprávnený neposlal späť a preto je prekvapený jeho požiadavkou a snahou o súdne trovy, ktoré sú nižšie ako ním obdržaná suma. Považoval to za snahu oprávneného sťažovať mu život cez využitie (zneužitie) právnych procesných úkonov a zbytočné zaťažovanie súdov. Vzhľadom na uvedené považoval rozhodnutie súdu za správne a nevidel dôvod na požiadavku oprávneného.

6/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

9/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10/ Podľa § 48 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu a musí obsahovať označenie vymáhaného nároku; ak ide o nárok na peňažné plnenie, s rozdelením na istinu, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvnú pokutu, trovy exekúcie oprávneného.

11/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

12/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

13/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca konštatoval, že bola podaná včas, no nie je dôvodná.

14/ V prejednávanej veci je exekučným titulom rozhodnutie súdu podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, konkrétne rozsudok vydaný Okresným súdom Zvolen, sp. zn. 16C/27/2010 zo dňa 09.09.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.07.2018 a vykonateľnosť dňa 20.07.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. z. 1 7Co/26/2016 zo dňa 17.05.2018.

15/ Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 01.04.2019, pričom predmetom exekúcie bolo vymożenie kapitalizovaného úroku z omeškania 3 846,25 EUR a trovy exekúcie oprávneného 209,34 EUR. Celkový vymáhaný nárok (v zmysle § 48 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku) tak predstavoval sumu 4 055,59 EUR. V konaní nebolo sporné, že povinný po začatí exekučného konania uhradil sumu 4 104 EUR, čo bolo viac ako vymáhaný nárok.

16/ Vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že ten nepreukázal, že by splnil súdному exekútorovi trovy exekúcie (výrok I.). Aj keď žiaden z účastníkov exekučného konania nenapadol uvedený výrok, stav, ktorý bol nastolený takýmto rozhodnutím je v rozpore s ustálenou súdnou praxou. Vyšší súdny úradník rozhodoval o „zvyšnej časti“ návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ktorými mali byť trovy súdneho exekútora. Je totiž neprípustné, aby v prípade zastavenej exekúcie upovedomením o zastavení exekútora na celý vymáhaný nárok, ďalej súdny exekútor pokračoval v exekúcii za účelom vymożenia trov exekúcie a akceptácia tohto stavu je nezákonná (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 91/2004). Napriek splneniu celého vymáhaného nároku povinným, súdny exekútor vydal dňa 26.09.2019 čiastočné upovedomenie o zastavení exekúcie (týkajúcej sa vymożenia 4 104 EUR), z dôvodu dovymáhania trov exekúcie podľa § 199c ods. 4 Exekučného poriadku. Exekučný poriadok neukladá oprávnenému povinnosť s návrhom povinného na zastavenie exekúcie súhlasiť. No pokiaľ tak urobí, je súdny exekútor podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku povinný exekúciu zastaviť vydaním upovedomenia o zastavení exekúcie. Ak by exekúciu zastavil súd, zároveň by podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku rozhodoval o trovách exekúcie. V prípade, že bola exekúcia zastavená vydaním upovedomenia o zastavení exekúcie, podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku trovy exekúcie súdneho exekútora znáša oprávnený. Keďže došlo k zastaveniu exekúcie predmetným upovedomením, jeho súčasťou mala byť prípadne výzva oprávnenému na náhradu trov exekúcie (pokiaľ neboli celkom uhradené). V dôsledku uvedeného (zastavenia exekúcie na vymáhaný nárok) už nemôže súdny exekútor voči povinnému vykonávať exekúciu na dovymożenie svojich trov, a to bez ohľadu na to, že svoje upovedomenie o zastavení exekúcie označil ako čiastočné.

17/ Sťažnosť však bola podaná len voči výroku II., ktorým nebol oprávnenému priznaný nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka sudca v napadnutej časti považoval za správne. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. K zastaveniu exekúcie došlo na základe návrhu povinného a súhlasu oprávneného, čím de facto nebol oprávnený v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie úspešný. Práve naopak, povinný svojím návrhom dosiahol zastavenie exekúcie. Tvrdenie oprávneného, že k zastaveniu exekúcie v časti došlo len z dôvodu účelového konania povinného a tým aj k zvýšeniu nákladov oprávneného na bránenie jeho práva, že sa voči zastaveniu nesporil ani jej zastavenie nenamietal a preto by mal byť vydaný dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie, neobstojí ako dôvod, pre ktorý by mal sudca uznesenie vo výroku II. zrušiť. Za situácie, keď povinný uhradil celý vymáhaný nárok (§ 48 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku), nemožno považovať exekúciu za skončenú len v časti, ale v celom rozsahu vymáhaného nároku (trovy exekútora nepredstavujú vymáhaný nárok podľa § 48 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku). Pretože sa exekúcia na vymáhaný nárok skončila, nemohol oprávnenému vzniknúť nárok na ďalšie trovy exekúcie (nielen pre to, že v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nebol oprávnený úspešný), ale aj z dôvodu, že nebol daný základ, z ktorého by si mohol oprávnený trovy uplatňovať. Exekučný poriadok nepočíta s vydaním dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po jej skončení. Akceptovaním námietok oprávneného by mohlo dôjsť k absurdnej situácii, keď by aj po zastavení exekúcie na vymáhaný nárok si v súvislosti s ďalším návrhom povinného na zastavenie exekúcie oprávnený opäť uplatňoval trovy exekúcie, čím by sa exekúcia mohla týmto spôsobom viesť donekonečna. Uplatnené trovy oprávneného tak nemožno z tohto hľadiska považovať ani za účelne uplatnené.

18/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca sťažnosť oprávneného voči výroku II. uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 31Ek/385/2109 zo dňa 06.11.2019 považoval podľa § 250 ods. 1 CSP za nedôvodnú, a preto ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.